

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/9/2015
Identifikačné číslo spisu: 8406010380
Dátum vydania rozhodnutia: 11.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8406010380.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného M. G. pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 11. januára 2018 prerokoval dovolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti právoplatnému uzneseniu Okresného súdu Kežmarok z 3. decembra 2012 sp. zn. 6 T 178/2006 a podľa ustanovení § 386 ods. 1, ods. 2, § 382a Tr. por. takto

rozhodol:

Právoplatným uznesením Okresného súdu Kežmarok z 3. decembra 2012 sp. zn. 6 T 178/2006 a konaním, ktoré mu predchádzalo z dôvodu predpokladaného v ustanovení § 371 ods. 2 Tr. por.

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 50 ods. 4 Tr. zák. v n e p r o s p e c h obvineného M. G..

Napadnuté uznesenie sa z r u š u j e.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok z 5. júna 2007 sp. zn. 6 T 178/2006 bol obvinený M. G. uznaný za vinného zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

ako súkromný podnikateľ vykonávajúci podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom M. G., J.K. - D., C., za obdobie roka 2003 aj napriek výzvam Daňového úradu Kežmarok nepodal daňové priznanie, ako registrovaný platca dane z príjmov fyzických osôb, a to aj napriek tomu, že v tomto zdaňovacom období mal v rámci svojej podnikateľskej činnosti príjmy za vykonané práce pre viacerých odberateľov a za tieto práce mu boli vykonané úhrady od H. U.,

Veľkoobchod kancelárskych a školských potrieb, Huncovce, v sume 15.756,-Sk dňa 6.12.2003, od spol. TATRAŽAL, ul. Baštová č. 6, Kežmarok v sume celkovo 232.560,-Sk v období od 18.03.2003 do 30.09.2003, od spol. DKSTAV s.r.o. Tvarožná v sume celkovo 1.603.000,-Sk, v období od 15.7.2003 do 2.10.2003, od spol. RICC, s.r.o. Dr. Fischera 800/8, Kežmarok, v sume 26.904,-Sk dňa 31.3.2003 a od spol. CAESAR s.r.o., ul. Slavkovská č. 9, Kežmarok v sume 60.863,-Sk v období od 28.1.2003 do 28.4.2003, čím takto nepriznal príjmy zo samostatnej zárobkovej činnosti a za zdaňovacie obdobie roka 2003 skrátil daň v sume 642.446,-Sk ku škode Slovenskej republiky v zastúpení Daňovým úradom Kežmarok ako príjem do štátneho rozpočtu.

Za to bol obvinenému uložený podľa § 277 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov, pričom výkon uloženého trestu bol obvinenému podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. g/ Tr. zák. súd uložil obvinenému povinnosť podrobiť sa v rámci skúšobnej doby v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. mu súd uložil trest zákazu činnosti - výkonu súkromného podnikania na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodenú stranu Slovenskú republiku, zastúpenú Daňovým úradom Kežmarok s jej nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie.

Súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1 T 4/2004 z 26. mája 2004, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmienčným odkladom v trvaní 30 mesiacov. Ostatné výroky tohto rozsudku zostali nedotknuté.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 21. júna 2007.

Samosudca Okresného súdu Kežmarok na verejnom zasadnutí 3. decembra 2012 uznesením sp. zn. 6 T 178/2006 podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený M. G., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom C. D. XX/XX, G., sa v skúšobnej dobe uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6 T 178/2006 z 5. júna 2007, právoplatného dňom 21. júna 2007 neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov vykoná.

Podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. v spojení s § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Kežmarok z 3. decembra 2012 bola podľa § 50 ods. 3 Tr. zák. započítaná odsúdenému M. G. do skúšobnej doby podmienčného odsúdenia uloženého mu rozhodnutím Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6 T 178/2006 skúšobná doba od 26. mája 2004 do 26. novembra 2006, ktorá mu plynula vo veci Okresného súdu Kežmarok pod sp. zn. 1 T 4/2004, kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 30 mesiacov.

Uznesením Krajského súdu v Prešove z 9. septembra 2014 sp. zn. 4 Tos 24/2014 sťažnosť odsúdeného voči uzneseniu okresného súdu, ktorým bolo vyslovené, že sa v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia neosvedčil, bola podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zamietnutá bez meritórneho preskúmania veci.

Na podnet predsedníčky senátu Krajského súdu v Prešove podal podľa § 369 ods. 1 Tr. por. dňa 3. decembra 2014 minister spravodlivosti Slovenskej republiky dovolanie proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok vydaného pod sp. zn. 6 T 178/2006 dňa 3. decembra 2012, právoplatnom dňa 3. decembra 2012 z dôvodu § 371 ods. 2 Tr. por. s tým, že týmto rozhodnutím bol porušený zákon v neprospech obvineného M. G..

Dovolanie odôvodnil tým, že v neprospech obvineného M. G. bol porušený zákon v ustanoveniach § 50 ods. 4, ods. 5, ods. 7 Tr. zák. a v ustanovení § 419 ods. 1 Tr. por. Okresný súd totiž nemal rozhodovať dňa 3. decembra 2012 o neosvedčení sa obvineného, nakoľko skúšobná doba obvinenému uplynula už 21. decembra 2009, pričom v priebehu tejto skúšobnej doby sa proti nemu nevedelo žiadne trestné stíhanie.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky:

- 1/ podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Okresného súdu Kežmarok z 3. decembra 2012 sp. zn. 6 T 178/2006, bol porušený zákon v ustanovení § 50 ods. 7 Tr. zák., a to v neprospech obvineného M. G.,
- 2/ podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,
- 3/ podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Kežmarok prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Okresný súd spisový materiál 11. februára 2015 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o dovolaní ministra spravodlivosti, kde došiel 13. februára 2015 a pomocou technických prostriedkov bol zapísaný do oddelenia 5 T, pod sp. zn. 5 Tdo 9/2015. Nakoľko príslušný samosudca pri predkladaní veci na dovolanie nepostupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, dovolací senát prípisom z 26. februára 2015 vrátil spisový materiál okresnému súdu s pokynmi na vykonanie úkonov sudcu pred predložením veci na rozhodnutie o dovolaní. Spisový materiál došiel na okresný súd 4. marca 2015, pričom pre nečinnosť príslušného samosudcu boli pokyny dovolacieho senátu splnené až v priebehu roku 2017 a spis bol opätovne predložený na rozhodnutie o dovolaní až 29. decembra 2017.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) po preskúmaní predloženého spisového materiálu a obsahu dovolania zistil, že dovolanie ministra spravodlivosti je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 371 ods. 2 Tr. por.), dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a bolo podané na mieste príslušnom (§ 370 Tr. por.).

Dovolací súd zároveň zistil, že dôvod dovolania (porušenie § 50 ods. 4 Tr. zák.) v prospech obvineného je zjavne preukázaný a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 Tr. por., preto podľa § 382a Tr. por. rozhodol o dovolaní na neverejnom zasadnutí, na ktorom preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, so zameraním na dôvody dovolania podľa § 371 ods. 2 a § 374 Tr. por., uvedené v dovolaní.

Po takomto preskúmaní veci Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil, že zákon bol porušený v neprospech obvineného M. v ustanovení, ktoré je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 371 ods. 2 Tr. por. minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. veta prvá ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienечný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Podľa § 50 ods. 5 Tr. zák. ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobí rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 50 ods. 7 Tr. zák. ak sa vyslovilo, že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, alebo sa má za to, že sa osvedčil, hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený.

Napadnutým rozhodnutím z 3. decembra 2012 samosudca okresného súdu podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že obvinený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého mu rozsudkom Okresného súdu z Kežmarok z 5. júna 2007 sp. zn. 6 T 178/2006 neosvedčil a nariadil obvinenému trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov vykonať v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Dôvodom pre takýto postup mala byť skutočnosť, že obvinený mal v priebehu skúšobnej doby spáchať ďalšiu trestnú činnosť, za ktorú bol odsúdený.

Súčasťou predloženého spisového materiálu je rovnopis právoplatného rozsudku Okresného súdu Kežmarok z 8. októbra 2012 sp. zn. 1 T 170/2012, z ktorého vyplýva, že M. G. bol uznaný za vinného a odsúdený za prečin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. za skutok, ktorý mal spáchať 19. januára 2012.

Súčasťou je aj právoplatný trestný rozkaz Okresného súdu Kežmarok z 19. marca 2012 sp. zn. 1 T 38/2012, ktorým bol M. uznaný za vinného a odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. pre skutok, ktorý spáchal v období od 26. mája 2011 do 25. novembra 2011.

Pozornosti samosudcu konajúceho súdu ušlo, že tento pôvodne podmienený trest odňatia slobody, o premene ktorého rozhodol napadnutým uznesením na nepodmienený trest odňatia slobody, bol trest súhrnný. V rámci neho bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Kežmarok z 26. mája 2004 sp. zn. 1 T 4/2004, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom 30 mesiacov. Vzhľadom k tomu bola ďalším uznesením súdu prvého stupňa z 3. decembra 2012 (č.l. 249) obvinenému do skúšobnej lehoty podmieneného odsúdenia započítaná skúšobná doba od 26. mája 2004 do 26. novembra 2006 (t.j. doba od právoplatnosti rozsudku sp. zn. 1 T 4/2004 do ukončenia skúšobnej doby podľa tohto rozsudku).

Z uvedeného potom vyplýva, že skúšobná doba začala obvinenému v prerokúvanej veci plynúť od 26. mája 2004 do 26. novembra 2006 a následne od 21. júna 2007 a koniec skúšobnej doby pripadol na 21. decembra 2009. V priebehu skúšobnej doby sa proti obvinenému nevedelo žiadne trestné stíhanie. Trestnej činnosti, na základe ktorej samosudca rozhodol napadnutým uznesením, sa obvinený dopustil až v roku 2011 resp. 2012, teda po uplynutí skúšobnej doby. Keďže obvinený v priebehu skúšobnej doby viedol riadny život, nebol zákonný dôvod na premenu trestu, ale naopak samosudca mal podľa prvej vety § 50 ods. 4 Tr. zák. rozhodnúť, že obvinený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil. Takto mohol rozhodnúť do jedného roka od uplynutia skúšobnej doby. V tejto lehote nebolo rozhodnuté podľa § 50 ods. 4 Tr. zák., preto mal samosudca postupovať podľa § 50 ods. 7 Tr. zák. a prípisom oznámiť registru trestov, že obvinený sa osvedčil zo zákona a hľadá sa na neho, akoby odsúdený nebol. V posudzovanej veci došlo v podstate k premene trestu až skoro po 3 rokoch od uplynutia skúšobnej doby, pričom obvinený na tomto oneskorenom rozhodnutí nemal vinu. Vzhľadom k tomu rozhodovanie o osvedčení, resp. o neosvedčení obvineného M. neprichádzalo do úvahy a pokiaľ tak samosudca rozhodol, porušil tým ustanovenie Trestného zákona o výkone trestu, a to v neprospech obvineného M. G..

Najvyšší súd Slovenskej republiky so zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti po zistení, že ministrom spravodlivosti uplatnený dovolací dôvod bol splnený, rozhodol na neverejnom zasadnutí tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.